

טייס אירי צופה אל פני מותו

ידעתי: גורלי חונה
במרום רקיע מעבעב.
את אויבי איני שונא,
את אוהבי איני אוהב.
קילטרטן קרוס לי מכורה,
אחי - צבור האביונים.
לגביהם גורל הקרב
לא ישנה בשום פנים.
לא חק שלחני להמריא.
לא צו מנהיג ולא אמה.
אותי רק מין כסוף הריץ
אל המורמים למלחמה.
רבות הרהרתי והחזיר
לי: ריק והבל העתיד,
אך הכל הוא גם העבר
מיל החיים והמתים.

הדקו את החגורות, הרימו ראש, ראו את מסכות החמצן התלויות בתקרה והמריאו לאחת מפסגות השירה. הטייס של ייטס לא יזכה, כנראה, בצל"ש הרמטכ"ל, אבל צל"ש השירה מתנרנד בגאוה על צווארו המת.

צביקה שטרנפלד

אורי שב מהגן

ארגז חול בנעליו.
מבעד למעקה
נערתי סופה,
ראיתי אותו פוסע בה
נשקו על פתח.

מתי שמואלוף

שלכת גיוס של אהבה

בקבוקי הגשם לא מתמלאים
אין
שכרון של אימה
אהב אותך במחבואים
עד יום הנלדי

אבא היה לוקח אותי לצבא
ורק אז היינו מדברים
אז דבר אתי גם
בצבא